

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem Petrem Sedlákem ve věci

žalobce: **S. V.**, nar. X
státní příslušnost Ruská federace
t.č. bytem K. 2905/2, B.
zastoupený Mgr. Jiřím Tašlem,
advokátem společnosti ADVOCADO legal s.r.o.
sídlem Jezuitská 582/17, 602 00 Brno

proti
žalovanému: **Komise pro rozhodování ve věcech cizinců**
sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, 140 21 Praha 4

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 7. 2024, č. j. MV-81543-4/SO-2024

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobou podanou ke zdejšímu soudu se žalobce domáhal zrušení shora označeného rozhodnutí žalované, kterým bylo potvrzeno rozhodnutí Ministerstva vnitra ČR ze dne 12. 2. 2024, č. j. OAM-35603-39/DP-2022, kterým byla zamítnuta žádost o vydání nového povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky.

II. Podání účastníků

2. Předně žalobce brojil proti závěru, že neplnil účel dosavadního pobytu, protože žalobce neplnil své studijní povinnosti natolik, aby jeho snahy bylo možné považovat za plnění účelu, pro něž mu bylo dosavadní povolení vydáno. Hodnocení studia žalobce ale nebylo provedeno objektivně a nestranně, žalobce v druhém ročníku řádně splnil tři předměty, ačkoliv správní orgány tvrdí, že pouze jeden. Zkoušky v letním semestru mu nebylo s ohledem na ukončení studia ze strany vysoké školy umožněno vykonat. Zdůraznil náročnost studia na vysoké škole umocněnou studiem v cizím jazyce. Situace proto nebyla tak jednoduchá, jak ji správní orgány líčí. Zdůraznil, že i po formálním ukončení studia se účastnil výuky, což dokládá potvrzením o splnění půlsestrálního testu v měsíci březnu 2022, tj. je přesvědčen, že účel pobytu plnil až do data ukončení studia, nikoli pouze do ledna roku 2022, jak dovodily správní orgány. S ohledem na ukončení akademického roku od poloviny června měl až do 31. 8. 2022 prázdniny. Žalobce proto nesouhlasí s tím, že neplnil účel pobytu po dobu 7 měsíců, ale neplnil ho pouze po dobu jednoho měsíce od poloviny května roku 2022 do poloviny června téhož roku, tj. pouze přechodnou dobu ve smyslu § 45 odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky (dále „ZPC“ nebo „zákon o pobytu cizinců“). Pro plnění studijních povinností potřeboval žalobce zlepšit svou angličtinu, proto požádal o změnu účelu pobytu na účel nový: soustavné denní studium anglického jazyka a následně byl s účinností od počátku akademického roku 2023-2024 opět přijat ke studiu oboru Informační technologie na Fakultě informačních technologií Vysokého učení technického v Brně (dále jen „FIT VUT“). Odkázal i na náročnost období počátku roku 2022 v souvislosti s problémy způsobenými v rodině i ve společnosti v souvislosti s invazí Ruské federace na Ukrajinu.
3. V další části žaloby namítl žalobce, že napadené rozhodnutí představuje zásah do jeho soukromého a rodinného života, neboť rozhodnutí nutí žalobce opustit území ČR. Odkázal na čl. 1 odst. 1 a z čl. 4 Ústavy České republiky, čl. 8 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod. Posouzení přiměřenosti dopadů rozhodnutí do jeho soukromého a rodinného života je především nedostatečné a závěr správních orgánů je i nepodložený. K tomu odkázal i na nemožnost získání nového pobytového oprávnění s ohledem na současné napjaté vztahy. Zásah do soukromého života spatřuje žalobce v nutnosti odcestovat do Ruské federace, neboť v České republice pobývá již od roku 2019 a buduje si zde zázemí, ovládá český jazyk, je začleněn v české společnosti a v jejím sociálním systému, navázal hluboké vztahy jak s lidmi v České republice, tak s místní kulturou, zvyky a společností. Má zde spoustu přátel a veškeré své sociální zázemí. Rád by zde v budoucnu založil rodinu a přispíval k vývoji společnosti.
4. Žalovaná v úvodu vyjádření shrnula obsah žaloby a skutková zjištění, k jednotlivým námitkám následně uvedla následující. Žalobce, ač řádně vyzván, neprokázal přechodnost neplnění účelu a závažnost důvodů, pro které účel předchozího pobytu neplnil. Za přechodnou dobu nelze považovat období sedmi měsíců, tj. letní semestr, resp. období od února do srpna 2022, po které žalobce neplnil účel povoleného pobytu materiálně, příp. období čtyř měsíců, kdy již formálně ani nebyl studentem. Překročení pořádkové lhůty pro vydání rozhodnutí nemá vliv na jeho zákonnost. Podmínky pro zamítnutí žádosti byly podle žalované splněné. Pokud jde o posuzování přiměřenosti dopadu do soukromého a

rodinného života ve smyslu § 174a ZPC, uvedla, že žalobce v řízení před správními orgány nepřiměřenost nevydání nového povolení k dlouhodobému pobytu za účelem ostatní/jiné netvrdil, natož aby uváděl konkrétní skutečnosti, které by měly být správními orgány zohledněny. Námitku rozporu s mezinárodními smlouvami (konkrétně s čl. 8 Úmluvy) uplatnil zmocněný zástupce až v žalobě. Žalovaná trvá na zákonnosti a správnosti žalovaného rozhodnutí a odmítá žalobní námitky jako nedůvodné, žaloba podle ní nepřináší žádnou (novou) relevantní argumentaci, která by správnost a zákonnost žalovaného rozhodnutí jakkoliv zpochybňovala.

5. V podané replice k vyjádření žalované setrval žalobce na svých námitkách.

III. Posouzení věci krajským soudem

6. Krajský soud v Brně na základě včas podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2, věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní), a řízení předcházející jeho vydání. Soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správních orgánů (§ 75 odst. 1 s.ř.s.). Ve věci rozhodl po jednání, při rozhodování vycházel z obsahu správního spisu a z dokazování provedeného u jednání.

Dokazování u jednání

7. V rámci dokazování provedl soud jako důkazy studijní katalogy FIT VUT za akademické roky 2020/21 a 2021/22, dále popisy povinných předmětů dle uvedených studijních katalogů, tj. diskrétní matematika, elektronika pro informační technologie, lineární algebra, úvod do softwarového inženýrství, základy programování (zimní semestr 2020/21), matematická analýza I., návrh číslicových systémů, operační systémy, programování na strojové úrovni (letní semestr 2020/21), algoritmy, formální jazyky a překladače, matematická analýza II., návrh počítačových systémů, pravděpodobnost a statistika, signály a systémy (zimní semestr 2021/22). Krom uvedeného provedl soud jako důkaz detaily předmětů relaxační cvičení a bojová umění – kobudo (zimní semestr 2021/22) a přehled časového rozvrhu akademického roku 2021/22 na VUT Brno.
8. Dále provedl jako důkaz žalobcem navržené čestné prohlášení a výpis o půlsestrální zkoušce z předmětu základy počítačové grafiky (povinný předmět v letním semestru 2021/22).
9. Z dokazování zjistil, že žalobce měl celkem absolvovat za první tři semestry 15 povinných předmětů, přičemž u dvou z nich byla tzv. povinná prerekvizita, a to u předmětu programování na strojové úrovni (letní semestr 2020/21 - prerekvizita základy programování) a u předmětu matematická analýza II. (zimní semestr 2021/22 - prerekvizita matematická analýza I.).

K podstatnému obsahu správního spisu

10. Z obsahu správního spisu soud k žalobním bodům zjistil následující. Žalobce podal dne 31. 8. 2022 žádost o povolení k dlouhodobému pobytu s důvodem studium na vysoké škole. Doložil potvrzení o denním studiu na jazykové škole Go study group jazyková škola s právem státní jazykové zkoušky s.r.o., dle kterého byl studentem denního studia anglického jazyka ve školním roce 2022/2023. Správní orgán prvního stupně elektronicky ověřil, že žalobce byl v uvedeném školním roce studentem jazykové školy a plnil školní docházku. Dále správní orgán prvního stupně elektronicky ověřoval, zda byl žalobce studentem FIT

VUT v akademickém roce 2021/2022. FIT VUT správnímu orgánu prvního stupně sdělilo, že žalobce byl studentem FIT VUT do 13. 5. 2022, kdy mu bylo ukončeno studium pro nesplnění požadavků studijního programu, neboť ze 14 zapsaných předmětů absolvoval pouze jeden předmět, a to v zimním semestru, v letním semestru neabsolvoval žádný předmět (email FIT VUT ze dne 28. 11. 2022).

11. Žalobce v rámci výsledku uvedl, že jeho studium na FIT VUT bylo ukončeno ze strany vysoké školy, protože nedokázal úspěšně ukončit předmět Elektrotechnika; dále uvedl, že ukončil celkem 3 předměty - jeden povinný (diskrétní matematika), a dva volitelné (relaxační cvičení a kobudo), myslel, že ty nesplněné předměty bude moci ještě opakovat v dalším ročníku; výuku absolvoval osobně, měl zapsané ještě předměty Operační systémy IOS, ISS, IPT, ještě něco s programováním, dělal projekt překlad v rámci programovacích jazyků, výuky ISS se účastnil ještě v dubnu na cvičení, na přednáškách byl i později. V jarním semestru se nepřihlásil k žádné zkoušce.
12. Ke své osobní situaci v rámci výsledku uvedl, že jeho matka s otcem, mladší bratr a starší sestry žijí v Rusku a jeden bratr v Argentině, kde pracuje jako námořník. Partnerku nemá, nemá děti, je svobodný. Další skutečnosti neuvedl.
13. Dále v rámci řízení před správním orgánem prvního stupně ověřil správní orgán, že v září 2023 byl žalobce studentem denního prezenčního studia přípravného kurzu češtiny pro cizince na škole EuroEducation Czech Education Company, Brno.
14. FIT VUT následně sdělil (a doložil hodnocením žalobce v předmětu ISS – Signály a systémy), že podle záznamu klasifikace žalobce z předmětu ISS vyplývá, že žalobce byl na půlsestrální zkoušce dne 5. 11. 2021 a v numerických cvičeních okolo 16. 11. 2021, na numerických cvičeních v prosinci 2021 klasifikován nebyl a v lednu 2022 se nedostavil k semestrální zkoušce. Správní orgán založil do správního spisu osobní stránky kontaktních osob z informačního systému VUT a detail předmětu signály a systémy (z akademického roku 2023/2024).
15. Před vydáním prvostupňového rozhodnutí doložil žalobce do správního spisu potvrzení o studiu z FIT VUT, ze kterého vyplývá, že žalobce studoval v akademickém roce 2023/24 v prvním ročníku bakalářského studia oboru Informační technologie.

K neplnění účelu pobytu

16. Otázka (ne)plnění účelu předcházejícího pobytu byla pro posouzení žádosti žalobce klíčová. Podle § 45 odst. 1 ZPC cizinec, který je držitelem povolení k dlouhodobému pobytu a hodlá na území pobývat za jiným účelem, než který mu byl povolen, je povinen požádat ministerstvo o udělení nového povolení k dlouhodobému pobytu. Nové povolení k dlouhodobému pobytu nelze udělit v případech uvedených v § 33 odst. 1 nebo 3 s výjimkou případů uvedených v § 42 odst. 2. Nové povolení k dlouhodobému pobytu dále nelze udělit, jestliže cizinec neplnil před podáním žádosti o vydání nového povolení k dlouhodobému pobytu na území účel, pro který mu bylo povolení k dlouhodobému pobytu vydáno; to neplatí, pokud cizinec prokáže, že se jednalo o neplnění účelu ze závažných důvodů po přechodnou dobu. Cizinec, který hodlá na území pobývat za účelem podnikání, může o takovou změnu požádat, pokud je držitelem platného povolení k dlouhodobému pobytu a na území pobývá po dobu delší než 5 let; to se nevztahuje na cizince, který žádá o vydání povolení k dlouhodobému pobytu za účelem investování, na cizince pobývajících na území

na základě povolení k dlouhodobému pobytu podle § 42 odst. 3 a na cizince uvedeného v odstavci 2.

17. V případě žalobce není sporné, že žalobce po určitou dobu neplnil účel, pro který mu by povolen dlouhodobý pobyt (studium), neboť studium na FIT VUT mu bylo objektivně ukončeno ze strany vysoké školy ke dni 13. 5. 2022. Podstatou věci je hodnocení toho, zda žalobce neplnil účel pobytu ze závažných důvodů po přechodnou dobu.
18. Soud má za to, že z provedeného dokazování (vč. vyjádření žalobce u jednání) a z obsahu správního spisu vyplývá, že si žalobce své studijní povinnosti neplnil. V průběhu řízení před soudem nepředložil žalobce žádné relevantní důkazy, že by tomu tak nebylo.
19. Jak vyplývá z provedeného dokazování a z obsahu správního spisu, žalobce měl (dle vyjádření FIT VUT) zapsáno celkem 14 předmětů, což odpovídá počtu povinných předmětů za první tři semestry studia bez předmětu Matematická analýza II., neboť nesplnil povinnou prerekvizitu letního semestru 2020/21, a to předmět Matematická analýza I., to plyne z vyjádření FIT VUT, že žalobce splnil pouze jeden předmět, a z jeho vlastního vyjádření u jednání, kde uvedl, že splnil předmět Diskrétní matematika (zimní semestr 2020/21, tj. první semestr).
20. Studium bylo žalobci ukončeno (dle jeho vyjádření) z důvodu neabsolvování předmětu „Elektrotechnika“, který nicméně není uveden mezi povinnými předměty FIT VUT. Dle vyjádření u jednání se jednalo o předmět Elektronika pro informační technologie, tj. žalobce nesplnil podmínky předmětu ani při jeho opakovaném zápisu.
21. Jeho čestné prohlášení o docházení na přednášky až do ukončení studia, resp. potvrzení o absolvování půlsestrálního testu z předmětu Základy počítačové grafiky v březnu 2022 nevedou k závěru, že by si žalobce plnil svoje studijní povinnosti. O plnění jeho studijních povinností by naopak svědčilo prokázání průchodu studiem vč. absolvování zkoušek a zápočtů.
22. Pokud žalobce tvrdí, že absolvoval celkem tři předměty, a to jeden povinný (diskrétní matematika), a dva volitelné (relaxační cvičení a kobudo), soud musí konstatovat, že žádné sportovní předměty nejsou ve studijním katalogu FIT VUT uvedeny, nicméně ze stránek VUT vyplývá, že jsou sportovní aktivity nabízeny jako volitelné předměty celouniverzitně. Přesto pro plnění studijních povinností je pro hodnocení věci podstatné absolvování povinných předmětů a v tomto směru se žalobce shodl s vyjádřením FIT VUT, že absolvovat toliko jediný z patnácti možných povinných předmětů.
23. Podle čl. 21 odst. 2 písm. f) směrnice č. 2016/801/EU, o podmínkách přijímání státních příslušníků třetích zemí za účelem výzkumu, studia, stáže, dobrovolnické služby, středoškolského vzdělávání a činnosti au-pair (dále „Směrnice“), *„Důvody pro odnětí nebo neprodloužení povolení: Členské státy mohou odejmout povolení nebo odmítnout jeho prodloužení, pokud student nedodrží lhůty stanovené pro přístup k výdělečné činnosti podle článku 24 nebo neučiní dostatečný pokrok v příslušném studiu podle vnitrostátních právních předpisů nebo správní praxe.“*
24. K výkladu podmínky *„neučiní dostatečný pokrok v příslušném studiu“* se vyjádřil generální advokát ve věci C 491/13, Mohamed Ali Ben Alaya proti Bundesrepublik Deutschland, kdy uvedl, že toto ustanovení výslovně stanoví možnost prodloužení povolení k pobytu

odmítnout, či dokonce povolení odejmout, pokud držitel nečiní dostatečný pokrok ve studiu. Toto ustanovení umožňuje a posteriori sankcionovat případné zneužití řízení stanoveného v uvedené směrnici v případech, kdy přijatá osoba neměla v úmyslu být přijata na unijní území, aby zde skutečně studovala. Stanovisko bylo podáváno k čl. 12 odst. 2 písm. b) Směrnice Rady 2004/114/ES ze dne 13. prosince 2004 o podmínkách přijímání státních příslušníků třetích zemí za účelem studia, výměnných pobytů žáků, neplacené odborné přípravy nebo dobrovolné služby, jde však o znění stejné jako ve shora citované pozdější Směrnici, čl. 21 bod 2 písm. f).

25. V nyní projednávané věci lze klást rovnítko mezi neplněním účelu pobytu z důvodu neplnění studijních požadavků a neučiním dostatečného pokroku v příslušném studiu ve smyslu citované směrnice. Zdejší soud se v tomto směru shoduje se správními orgány odkazovaným rozhodnutím Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 2. 2021, č. j. 2 Azs 325/2020-33, a zejména se závěrem, že *„Právo pobývat na území ČR za účelem studia mají mít jen a pouze takoví cizinci, kteří, jak již bylo výše podrobněji rozebráno, skutečně a vážně studují.“*
26. Cílem studia na vysoké škole není docházet na přednášky, semináře a cvičení, ale získat vzdělání jak pro stránce materiální (tj. objem znalostí), tak i formální (tj. získání vysokoškolského titulu, což je podmíněno získáním kreditů za zápočty a zkoušky).
27. V nyní projednávané věci je předmětem přezkumu plnění účelu pobytu žalobce, který byl povolen od 1. 9. 2021 do 31. 8. 2022, tj. na akademický rok 2021/22. Z provedeného dokazování a z obsahu správního spisu plyne, že si žalobce minimálně své formální povinnosti neplnil, když v průběhu zimního semestru absolvoval pouze jediný povinný předmět (navíc předmět z prvního ročníku).
28. Sám žalobce u výslechu uvedl, že *„měl jsem v zimním semestru 2021/2022 hodně zápočtů: elektrotechnika, diskrétní matematika, IUS, IAL“* a dále že měl zapsané předměty *„operační systémy IOS, ISS, IPT, něco s programováním, dělal projekt“*. Žalobce studoval ve druhém ročníku, jak sám uvedl. Ze studijního katalogu, který soud provedl jako důkaz, vyplývá, že předměty, které měl žalobce zapsané ve druhém ročníku v zimním semestru – elektrotechnika (správně pravděpodobně elektronika), diskrétní matematika a IUS (úvod do softwarového inženýrství) jsou předměty z prvního semestru studia; předmět IAL (Algoritmy) je předmětem třetího semestru; operační systémy IOS je předmět z druhého semestru; ISS (Signály a systémy) a IPT (Pravděpodobnost a statistika) jsou předměty třetího semestru. Z formulace *„něco s programováním“* nelze zjistit, o jaký předmět šlo, *„překlad z jednoho programovacího jazyka do druhého“* odpovídá předmětu IFJ formální jazyky a překladače (třetí semestr).
29. Pokud žalobce sám uvedl, že ve třetím semestru získal 7 kreditů, tak ze studijního katalogu plyne, že 5 kreditů připadá na předmět diskrétní matematika, který měl žalobce absolvovat již v prvním semestru, a 2 kredity na předměty tělesné výchovy. Z obsahu správního spisu k tomu plyne, že např. nesplnil žalobce požadavky předmětu Signály a systémy, a to nejenom stran zkoušky, ale i průběžných plnění. Jinými slovy, z ničeho neplyne, že by žalobce složil byť jediný zápočet, natož zkoušku, která by připadal(a) na předměty vyučované jako povinné ve třetím semestru, nebo předměty povinně volitelné nebo volitelné a nabízené FIT VUT, nebo snad doplnil (krom předmětu diskrétní matematika) předměty z předcházejících semestrů.

30. Polemika žalobce o tom, jestli splnil jeden nebo tři předměty, je při zohlednění uvedeného zcela nadbytečná, neboť žalobce skutečně nedosáhl ve svém studiu skoro žádných studijních výsledků. Žalobce sice tvrdí, že řádně prošel prvním ročníkem studia, ale tuto skutečnost nijak nedokládá. Naopak z jeho výsledku i vyjádření u jednání je patrné, že ve druhém ročníku opakoval předměty z ročníku prvního (a to nejméně diskrétní matematika, elektronika pro informační technologie, úvod do softwarového inženýrství a operační systémy). Skutečnost, že mu nebylo umožněno přihlásit se na zkoušky v letním semestru, je pak důsledkem neplnění jeho studijních povinností.
31. Soud nepochybně, že studium na vysoké škole je náročné, natož pro cizince, ale to nic nemění na tom, že žalobce podmínky pro závěr o řádném studiu, a tedy řádném plnění účelu pobytu, nesplnil. Skutečnost, že docházel do školy i v letním semestru (prokázán jeden předmět), neznamená, že mohl být řádně ke studiu zapsán, resp. že si splnil své povinnosti v zimním semestru. Řádnou snahu a opravdový zájem o studium nemůže prokazovat pouze docházka, ale zejména plnění studijních povinností, přičemž žalobce zjevně nesplnil své povinnosti za třetí semestr, tj. účel pobytu přestal plnit nejpozději v tomto semestru, zvláště při zohlednění toho, že v zimním semestru 2021/22 nesplnil předměty, které měl absolvovat v akademickém roce 2020/21.
32. Žalobní tvrzení o délce neplnění pobytu, tj. jeden měsíc, protože od poloviny června by byl již žalobcův akademický rok fakticky stejně ukončen a v červenci a srpnu byly prázdniny, nemá vliv na posouzení věci. Je sice pravdou, že dle rozvrhu akademického roku VUT 2021/22 končilo zkouškové období 10. 6. 2022, nicméně až od 27. 6. 2022 probíhala kontrola studia. Žalobce fakticky absolvoval toliko jeden semestr ze dvou, neboť si musel být vědom, že na konci zimního semestru své povinnosti nesplnil. Je irelevantní, zda bude vztaženo období, po které formálně neplnil své povinnosti ke dni ukončení studia, nebo ke konci semestru, neboť podle názoru soudu v obou případech se jednalo o neplnění účelu nikoliv jen po přechodnou dobu a žalobce neprokázal, že by pro neplnění účelu měl ze závažné důvody, neboť soud za závažné důvody nepovažuje nedostatek znalostí či schopností k řádnému absolvování průběhu studia. Opakované přijetí na FIT VUT neprokazuje to, že by byl žalobce schopen studium absolvovat, ani to, že mu v řádném průběhu předchozího studia bránily objektivní důvody. Nijak blíže ani neosvětlil, v čem by jeho nedostatečná znalost angličtiny bránila v absolvování jednotlivých předmětů, když výuka v angličtině neprobíhala.
33. Tvrzené duševní problémy taktéž nijak nedoložil, pokud jde o jejich zhoršení v důsledku ruské invaze na Ukrajinu, vč. zhoršení jeho sociální statutu v jejím důsledku, soud připomíná, že ruská vojska vpadla na území Ukrajiny dne 24. 2. 2022, přičemž zkouškové období VUT v zimním semestru akademického roku 2021/22 končilo 4. 2. 2022, tj. dvacet dní před ruskou invazí.
34. S ohledem na vše uvedené dospěl soud k závěru, že námitky proti závěru o neplnění účelu pobytu jsou nedůvodné.

K zásahu do soukromého a rodinného života žalobce

35. Podle § 174a odst. 1 ZPC při posuzování přiměřenosti dopadů rozhodnutí podle tohoto zákona správní orgán zohlední zejména závažnost nebo druh protiprávního jednání cizince, délku pobytu cizince na území, jeho věk, zdravotní stav, povahu a pevnost rodinných

vztahů, ekonomické poměry, společenské a kulturní vazby navázané na území a intenzitu vazeb ke státu, jehož je cizinec státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, ke státu jeho posledního trvalého bydliště. Účastník řízení je povinen v rámci řízení poskytnout ministerstvu veškeré relevantní informace potřebné k posouzení přiměřenosti vydaného rozhodnutí.

36. Podle § 174a odst. 3 ZPC přiměřenost dopadů rozhodnutí podle tohoto zákona správní orgán posuzuje pouze v případech, kdy to tento zákon výslovně stanoví.
37. Podle čl. 8 odst. 1 Úmluvy má každý právo na respektování svého soukromého a rodinného života, obydlí a korespondence.
38. Podle čl. 8 odst. 2 Úmluvy státní orgán nemůže do výkonu tohoto práva zasahovat kromě případů, kdy je to v souladu se zákonem a nezbytné v demokratické společnosti v zájmu národní bezpečnosti, veřejné bezpečnosti, hospodářského blahobytu země, předcházení nepokojům a zločinnosti, ochrany zdraví nebo morálky nebo ochrany práv a svobod jiných.
39. Soud sice souhlasí s tím, že rozhodnutí správních orgánů jsou k zásahu do rodinného a soukromého života žalobce velmi stručná, nicméně s ohledem na povahu vyjádření žalobce v průběhu správního řízení i v jeho odvolání neshledal soud důvod pro zrušení žalobou napadeného rozhodnutí.
40. Pokud žalobce brojí proti zásahu do práva na ochranu soukromého a rodinného života, tak předně se soud ztotožňuje s vyjádřením žalovaného k aplikaci § 174a ZPC a s odkazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu, č. j. 10 Azs 206/2016-48 ze dne 19. 1. 2017, dle kterého *„Povinnost posoudit přiměřenost rozhodnutí vzhledem k jeho dopadům do soukromého a rodinného života cizince nelze vztahovat na všechna rozhodnutí učiněná dle zákona o pobytu cizinců (srov. rozsudky NSS ze dne 4. 1. 2017, čj. 9 Azs 288/2016-30, bod 23, a ze dne 18. 11. 2015, čj. 6 Azs 226/2015-27, bod 11). Typicky se posoudí přiměřenost rozhodnutí, u nichž to zákon o pobytu cizinců výslovně stanoví, tj. například v případě rozhodování podle § 19 odst. 1, § 37 odst. 2, § 46a odst. 2 zákona o pobytu cizinců a některých dalších rozhodnutí.“* Pro rozhodování o žádosti o vydání (nového) povolení k dlouhodobému pobytu zákon povinnost posuzovat přiměřenost dopadů napadeného rozhodnutí do života cizince nestanoví.
41. Soud nijak nezpochybňuje, že povinnost vycestovat v případě žalobce jistě bude znamenat zásah do jeho soukromého života (v případě rodinného je soud na pochybách, neboť žalobce na území ČR rodinu nemá, ani neuvedl, že by zde vedl partnerský život). Zásah do soukromého života jistě představuje každé rozhodnutí, v jehož důsledku dojde k zániku pobytového oprávnění cizince, a proto nelze pouze mechanicky dovozovat ze zániku pobytu zásah do soukromého života cizince v takové intenzitě, aby se jednalo o překážku zamítnutí jeho žádosti. V opačném případě by totiž nebylo fakticky možné ukončit žádný pobyt cizince na území ČR. Podstatná je proto přiměřenost takového zásahu.
42. Soud v tomto kontextu ovšem zdůrazňuje, že při posuzování přiměřenosti dopadů rozhodnutí do soukromého a rodinného života podle § 174a ZPC je míra a intenzita poměřování uvedených zájmů odvislá od množství a kvality informací, které má správní orgán k dispozici. V případě vážení těchto zájmů při rozhodování správního orgánu o žádosti o prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu je sice správní orgán podle § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, vázán povinností zjistit stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, to však neznamená, že je povinen sám bez toho, že by žadatel uváděl

informace o svém soukromém a rodinném životě, jež jsou pro posouzení jeho žádosti relevantní, pátrat a aktivně vyhledávat podrobnosti a specifika žadatelova soukromí, která by případně mohla převážet nad důvodem pro neudělení pobytového oprávnění. Břemeno tvrzení tedy tíží především žadatele o konkrétní pobytové oprávnění (srov. rozsudek NSS ze dne 17. 8. 2020, č. j. 1 Azs 260/2020-27, tento závěr potvrdil Evropský soud pro lidská práva v rozsudku ze dne 16. 5. 2024, č. 15117/21 a 15689/21, Mirzoyan proti České republice; dále např. rozsudky NSS ze dne 2. 6. 2021, č. j. 9 Azs 64/2021-41, ze dne 13. 12. 2022, č. j. 6 Azs 75/2021-25, ze dne 10. 5. 2021, č. j. 5 Azs 393/2018-36, a ze dne 28. 2. 2025, č. j. 10 Azs 125/2024-27).

43. Soud ve shodě se žalovanou konstatuje, že krom § 174a ZPC povinnost zabývat se přiměřeností dopadů rozhodnutí ve věcech pobytu cizinců pak může pro správní orgány vedle zákona o pobytu cizinců plynout také přímo z mezinárodních závazků České republiky. Z judikatury Nejvyššího správního soudu ovšem vyplývá, že taková povinnost správních orgánů je podmíněna tím, že cizinec ve správním řízení nepřiměřenost zásahu do soukromého a rodinného života (a tedy porušení čl. 8 Úmluvy) namítá (viz např. rozsudek, č. j. 6 Azs 398/2020-34 ze dne 1. 12. 2021).
44. Jak správně uvedla žalovaná, ale ani čl. 8 Úmluvy negarantuje cizincům právo vstupovat a pobývat na území státu a nedává jim ani právo, aby získali konkrétní typ pobytového oprávnění nebo nejvýhodnější pobytový status. Představuje pouze určitou garanci a korektiv toho, že při rozhodování o pobytovém oprávnění, případně o vyhoštění cizince bude brán v kontextu všech posuzovaných zájmů také přiměřený zřetel na existující osobní a rodinné vazby cizince (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu, č. j. 6 Azs 75/2021-27 ze dne 13. 12. 2022)
45. Bylo tedy zejména na samotném žalobci, aby správním orgánům tvrdil a doložil, z jakého důvodu považuje zásah do svého soukromého a rodinného života za nepřiměřený. Žalobce však v rámci svého výsledku před prvostupňovým správním orgánem ani v žádném ze svých písemných podání neuvedl takové skutečnosti, ze kterých by bylo možno nepřiměřenost takového zásahu dovodit. Žalobce sdělil, že většina jeho rodiny žije v Ruské federaci, s výjimkou jednoho bratra, který je v Argentině. Ze správního řízení nevyplývalo, že by zde žalobce vlastnil nemovitost. Kdyby jeho žádosti nebylo vyhověno, sám uvedl, že by odcestoval za bratrem do Argentiny.
46. K podkladům rozhodnutí se žalobce nevyjádřil, své blanketní odvolání nedoplnil. Žalobce tudíž nesdělil takové skutečnosti, které by svědčily nepřiměřenosti napadeného rozhodnutí.
47. K žalobním námitkám soud konstatuje, že žalobce neuvedl ve správním řízení, že by se snažil o nové pobytové oprávnění v ČR, naopak uvedl, že v případě povinnosti odcestovat, odjede do Argentiny. Soud proto nevidí ve zhoršené situaci vztahů ČR a Ruské federace, vč. souvisejících restrikcí pro udělování pobytových oprávnění občanům Ruské federace, automaticky důvod pro shledání zásahu do soukromého života žalobce, a to ani ve smyslu čl. 8 Úmluvy.
48. Soud vnímá, že si žalobce jistě za dobu pobytu na území ČR od roku 2019 vybudoval sociální vazby, bylo by ostatně podivné, aby tomu tak nebylo, nicméně ani to nezakládá automatický nárok žalobce na pobyt na území ČR. Bylo především na žalobci, aby plnil účel svého pobytu, a tím si zajistil podmínky pro to, aby mu byl pobyt prodloužen. Žalobce má celou

svoji rodinu mimo území ČR a nic mu tedy nebrání, aby se vrátil ke své rodině a pokračoval ve svém životě na území Ruské federace. Zájem žalobce setrvat v ČR nepředstavuje důvod, pro který by bylo možné hodnotit zásah do jeho soukromého a rodinného života v důsledku nesplnění podmínek pro vyhovění žádosti jako nepřiměřený.

IV. Závěr a náklady řízení

49. Soud tedy shledal námitky žalobce neopodstatněnými. Jelikož v řízení nevyšly najevo ani žádné vady, k nimž musí soud přihlížet z úřední povinnosti, zamítl žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
50. Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nebyl úspěšný, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Procesně úspěšnému žalovanému žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno, 28. dubna 2025

Petr Sedlák v. r.
samosoudce